

O skautech a význam tohoto hnutí pro výchovu hochů

OHLAS, s jakým anglické hnutí hochů skautů setkalo se po celém světě, nejlépe svědčí o tom, že všude uznává se potřeba prostřednictvím těchto výborů, ných organizací vychovávat z hochů neohrožené, sebevědomé a soběstačné mladé muže, z nichž se stanou jednou nejlepší občané osady a země. Myšlenka tato zastupovala před válkou počítalo se na půl druhého miliónu skautů a není pochybnosti, že dnes — počítají se dvojnásobně. První následovníky této organizace našla v Americe, kde soustředila na 300,000 hochů. Zdravá tato myšlenka také rychle razila si cestu do jiných zemí a také v Čechách setkala se s plným ohlasem a před válkou počítalo se na patnáct organizací skautů v staré vlasti.

Myšlenka této ve Spojených Státech zvláště nyní dostává se značné pozornosti a počet organizací vzrůstá každého dne. Myšlenka tato získává stále větší oblibu a není jediného většího města ve Spojených Státech, kde by organizace skautů nebylo a v mnohých velkých městech počet členů této výborné organizace jde do tisíců. Anglie měla stejné zkušenosti s mládeží jako Spojené Státy. Nedostatečná anebo zanedbávaná výchova činila z velkého množství hochů zvrhlíky hned v útlém věku. Učitelstvo anglické poukázalo nepříznivě na tento žalostný zjev a žádalo, aby mládež věnována byla mimo školu větší pozornosti, nemá-li degenerace tělesná a duševní jednou strašlivě vymstiti se na národě.

Výsledkem tohoto nepříznivého varování volání bylo založení organizace skautů. Zakladatelé této organizace měli především na mysli vychovávat z členů řádné mládeže, vědomé svých povinností a připraviti je náležitě pro budoucí občanské povinnosti. Aby hnutí toto našlo co největšího ohlasu v mládeži, vyhovovalo plně její tužbě po pohybu ve volné přírodě, ale takovému, který posloužil by jí nejenom tělesně, ale i duševně. Stanoveno bylo heslo: "Buď připraven!" Organizace zavazuje hochy k naprosté pohotovosti pro všechno a ku všemu. Skauti musí mluvit jenom pravdu. Pojem eti se u nich pečlivě vyvíjí.

Dobročinnost musí jim býti denní potřebou a práce radostí a požitkem. Každý prožitý den má přinést jim vnitřní spokojenost. Svě vytvrlost, schopnosti a pohotovosti ku všemu nabývají rozumnou životosprávou, stálým cvičením a častým pobytem na volném vzduchu. Vyučovaný skaut musí býti seopev v každé krajině náležitě se orientovati, dobře rozpoznávat místa podle map a sám si takové mapy zhotovovati. Musí umět podati vlajkou zprávu, odhadovat vzdálenost, založiti tábor, upravit si lože, rozděliti oheň, ba i uvariti si, co potřebuje k snědku. Učí se plaviti i v šatech, aby byl pohotov zachrániti tonoucího, jakož je i cvičen, aby mohl poskytnouti první pomoc zraněnému a podobně.

Smysl mladých hochů je obrácen ku všemu užitečnému, užitečnému, dobrému a účinnému. Stálým evikem povaha hochova — nechtěl před tím jevila třeba sklon k sobectví — se mění a z hochů stává se řádný muž, pohotový pomocí všude, kde je toho třeba, nasadí síly k záchraně bližních, třeba neznámých, a býti užitečným při každé katastrofě, jež může postihnouti osadu. Výchova těchto mladých hochů děje se tak, že všechno činí se mu příjemným, tak že cele jej vše zaujímá a nemůže jinak než získávati v důsledku toho duševně i tělesně — Skaut, je-li myšlenec, již slouží, oddán cele, vyvine se v platného člena lidské společnosti.

Jak už výše pověděno na 300,000 hochů hlásí se k tomuto hnutí ve Spojených Státech. V mnohých česko-amerických osadách zřízeny byly české sbory skautů a

také v Omaze sdružili se naši hochi v takovou organizaci. Skauti osvědčili se znamenitě v práci vlastenecké, při kampaních ve prospěch odprodeje bondů Svobody, válečných úsporných známek a při sbírkách na Červený kříž, stejně jako na jiné potřebné a důležité pomocné organizace a tím prokázali svoji účelnost. Dnes není a nemůže býti nikoho, kdo by nevěřil v prospěšnost tohoto nálehtilého hnutí a kdo by nevěřil, že v takto vychované mužské mládeži zabezpečena bude budoucnost národa. Ten velký smysl pro vlastenecké povinnosti, pro pohoto-

Sekretář státu, Lansing.

vost vykonati pro vlast a národ vše v době potřeby, to pohrdání odpočinkem a zábavou pro vše potřebnou, pro práci užitečnou, je nejlepší svédectvím skvělosti myšlenky.

Kdo jednou skautem se stane a pochopí náležitě smysl věci, je skautem stále. Zůstane skautem i ve věku dospělém a patří k nejlepšímu občanstvu obce, pohotovým vždy konati jakékoliv povinnosti v zájmu všech. Myšlenka této z toho důvodu v našich kruzích měla by býti věnována co největší pozornosti a sbory česko-amerických skautů zakládány všude, kde je to jenom možno. Vysvětlení potřebné tomu, kdo sbor skautů založiti chce, dostane se u místních organizací anebo v hlavní úřadovně amerických skautů, New York, 200 Fifth avenue.

Nyní, kdy nalézáme se ve válce a kdy tyto skauti projevíli takovou pohotovost prospěti vlasti ve velkém zápasu a ukázali svoji užitečnost v každé důležité práci a kampani, jež byla podniknuta, je nevhodnější příležitost k zakládání těchto chlapeckých organizací. Myšlenka tato působí mocně na mysl našich jinochů a již všude setkala by se s plným ohlasem. V Americe nalézá se na 8,000,000 hochů, kteří by se mohli stát skauty. Takový počet hochů měl by se nalézati v skautských organizacích ve Spojených Státech, kdyby tyto v této práci chtěly se vyrovnati Anglii, kde vzrůstá tato myšlenka byl tak obdivuhodný, že nebylo mu ničeho rovna.

Nejčelnější občan země schválil toto hnutí a poskytl mu nejlepší doporučení. Celá řada nej přednějších amerických literátů napsala o myšlence této nejnadšnější pojednání, aby na ni co nejvíce upozornila. Řada nejslavnějších řečníků mluvila při různých příležitostech pro její prospěch. Soběstačnost skautů je výbornou myšlenkou. Skautství znamená život ve volné přírodě a následně zdraví, sílu, spokojenost štěstí a praktickou výchovu.

Vyvíjí u hochů smysl pohotovosti ku všemu, nutí jej jednati o vlastní újmě ve všem a učí jej soběstačnosti.

Myšlenka tato pomáhá hochům vyvíjeti se v dobré občany. Je to hnutí zdravé, jež znamená do jisté míry návrat přírodě a tvoří protiváhu nevytříděným, které vnu-

tila nám civilizace. Hoch nachází v této organizaci užitečné zaměstnání, porozumění pro užitečné snahy a tak vybavuje se z vlivu zábavy v "slepých uličkách."

Dostává se mu výcviku v poskytnutí první pomoci, jak už výše řečeno. Je nabádán k šetrnosti a užitečnosti v každé příležitosti. Učí se zachraňovati životy, stopování, signalisování, pohodování, jízdu na kole, studiu přírody, mořeplavectví, táboření a všem možným rukodělným pracem. Vše, čeho je třeba k vyvinutí činnosti, je kus volné přírody, skupinu hochů a schopného vůdce. Skauti skládají následující jisté krásnou přísahu:

Na svou čest slibuji, že vynasnažím se co nejlepší:

1. Konati svoji povinnost k Bohu a své zemi a zachovávatí zákony skautů.
2. Pomahatí všem lidem v každém případě a v každé době.
3. Udržovatí sám sebe tělesně silným, duševně světým a morálně správným.

Následující je zákoník skautů:

1. Skaut je věrohodným.
- Skautově eti může býti důvěřováno. Kdyby poskvrnil svoji čest mluvením nepravdy, šizením anebo nevykonáním úkolu, jímž byl pověřen, když kladena byla důvěra v jeho čest, může býti požádán, aby vrátil skautský odznak.
2. Skaut je věrným.

Je věrným každému, komu věrností je povinen: svému vůdci, svému domovu, svým rodičům a vlasti.

3. Skaut je účinným.
- Musí býti pohotov v každé době zachrániti život, pomoci poraněným osobám a podletti se na domácích povinnostech. Musí vykonati nejmeně jednu dobrou věc pro někoho každého každého dne.
4. Skaut je přátelským.

Je přítelem každému a bratrem všem ostatním skautům.

5. Skaut je zdvořilým.
- Je zdvořilým ku všem, nejme k ženám, dětem, starým lidem a slabým a bezmocným. Nesmí bráti odměny za svoji pomoc a zdvořilost.
6. Skaut je laskavým.

Je přítelem zvířat. Neusmrtí ani neporaní žádnou živoucí bytost bezpříčinně, naopak nasadí všechny své síly k záchraně a ochraně veškerého neškodného lidské společnosti života.

7. Skaut je poslušným.
- Poslouchá svých rodičů, svého vůdce, náčelníka hlídky a jiných právně zřízených autorit.
8. Skaut je vždy jarym.

Usmívá se kdekoliv je to možno. Poslouchá rozkazů přesně a jasně. Nikdy nechvěje se před obtížemi a nikdy nestěžuje si na neštěstí.

9. Skaut je šetrným.
- Nechce svévolně majetku. Pracuje věrně, nezmaří ničeho a využívá nejlépe všech svých příležitostí. Šetří svých peněz, aby mohl zaplatiti si svoji výchovu, je šetrným k lidem v bídě se nalézajícím a pomáhá všemu užitečnému. Může pracovat za mzdu, nieměně nesmí přijímati odměny za laskavosti a prokazování dobra.
10. Skaut je statečným.

Má odvahu čeliti nebezpečí, pohrdá bažlivostí a stojí pevně při právu přes jakékoliv lichocení přátel a vyhrožování nepřátel a porážka a nezdár je od konání dobra neodrazí.

11. Skaut je čistotným.

Je čistým na těle i duchu, je pro čistotu v řeči, sportu, jakož i v zvycích, a stýká se jenom s řádnými hochy.

12. Skaut je úctyplným.

Je úctyplným k Bohu. Je věrným ve svých náboženských povinnostech a má v úctě přesvědčení jiných, pokud zvyků a náboženství se týče.

Jak možno založiti setninu skautů? Skupina hochů 12 roků anebo více starých, kteří stýkají se v sousedství, ve škole, v chlapeckém klubu, na hřišti, v settlementu anebo jakékoliv jiné podobné instituci, může býti zorganizována v skauty.

První věcí je získati schopného skautnístra, který musí býti nejmeně jedenadvacet roků star, dobrého mravního charakteru a upřímně zaujat o mravní vývoj hochů. Skautnístr pak je zodpovědným za schůze, výlety a programy své skupiny. O další informace možno se obrátiti na místní anebo národní stan tohoto hnutí. Dalo by se více pověděti o tomto užitečném hnutí. Máme však za to, že toto pojednání není představu o tom, o co se jedná v tomto zdravém hnutí, vyvolá o ně zájem a přiměje mnohé, aby k hnutí se přidali anebo v něm pracovali. A tak úkole tohoto článku plně bude dosaženo.

WOODROW WILSON.

pasu "pro zabezpečení tohoto světa pro demokracii."

"Je to strašlivá věc vésti tento velký národní národ do války," prohlásil v řeči své dne 2. dubna, 1917, v společném zasedání kongresu, "do nejhroznější a nejzákeřnější ze všech válek a civilizace sama zdá se býti na vážkách. Nieměně právo je mnohem dražocennější než mír a budeme bojovatí pro věci, které nejlépe nosili jsme při svých srdcích, — pro demokracii, pro právo těch, kteří podrobují se autoritě, mají míti hlas ve své vlastní vládě, pro práva a svobody malých národností, pro všeobecnou vládu práva v takovém sdružení svobodných národů, jaké může přinéstí mír a bezpečnost všem národnostem a učiní svět samotný konečně svobodným. Takovému poslání můžeme věnovati své životy a statky, všechno, co jsme a všechno, co

Státi do války — znovuzvolen byl lidem k řízení státní lodice skrze nebezpečná úskalí světové války. Jako znalec historie a politických věd těší se prezident zvůněnému jménu a jeho spisy, "George Washington," "Historie amerického lidu," "Živly historické a praktické politiky" a jiné pozoruhodné práce zajistily mu trvalé místo v politické literatuře amerického národa.

ABRAHAM LINCOLN

ABRAHAM LINCOLN, šestnáctý prezident Spojených Států, narodil se v prostém srubu v Kentucke v roce 1809. Odstěhoval se v roce 1816 se svými rodiči do Spenceřského okresu v Indianě, kde po následujících deset let zaměstnával se v různých oborech práce, máje jenom asi rok školního vzdělání v přestávkách. Byl však člověkem neobyčejně pilným a toužebným po vzdělání a co okolnosti mu odepřely, získal si sám, studuje ve všech svých prázdných chvílích a rozšiřuje svůj duševní obzor.

V roce 1832 vypukla válka s Indiány Černoješťábími a Lincoln, vstoupiv dobrovolně do vojska, byl povýšen na kapitána a prodělal tříměsíční vojenskou kampaň. Po návratu z vojny zařídil si smyšlený obchod a později jmenován byl poštovním v New Salem, Illinois. V té době studoval práva a zabýval se zeměměřičstvím. V roce 1834 byl zvolen do zákonodárného sněmu Illinois a setrval v ní po tři následující léta. V roce 1846 byl zvolen za zástupce do národního kongresu, kde na sebe upozornil svojí protitirockou činností. V roce 1849 pokoušel se dostatí do senátu a opětně v roce 1858, ale v obou případech nesetkal se s úspěchem.

V republikánské národní konvenci, konané v Chicagu v květnu roku 1860, byl nominován za kandidáta pro úřad prezidenta. — Jihanskí zástupci postavili se proti jeho nominaci pro jeho smyšlené proti údržování otroctví a jeho nominaci považovali za svoji porážku. Odstěpivé hnutí jihanských států počalo bráti na sebe určitě formy hned po nominaci Lincolnově a prováděna byla organizace za účelem kladení odporu protitirockým proudům. Lincoln zvolen byl prezidentem v listopadu roku 1860 a dne 4. března, 1861, ujal se svého úřadu. — Hned po jeho volbě jihanské státy počaly se organizovati v konfederaci, jež skutečně byla 4. února,

JAKKOLIV Spojené Státy vstoupily do války až v době, kdy válečný požár rozšířil se na větší část Evropy a po té, kdy svedené bylo mnoho krvavých bitev, v nichž někteří národové evropští vykrváceli do běla, hraji dnes úlohu tak čelnou, jako kterákoliv z vůdčích evropských národností v zápasu za demokracii a práva lidská. A jak čas plyne a národové, zápasící již po čtyři roky, ponáhlu se vyčerpávají, úloha Spojených Států vzrůstá ve své důležitosti a na jejich pohotovosti k boji a na jejich zdrojích spočívá vítězství demokracie. A Spojené Státy v těchto vážných a velkých chvílích — jak ostatně bylo tomu ve všech vážných pro národ dobách, jsou tak šťastny, že mají ve svém čele muže, schopného velkého úkolu, který byl na něho vložen.

Woodrow Wilson ukázal se v těchto dějinných chvílích velkým prezidentem, rozšafným státníkem a skvělým vůdcem amerického lidu. Vyslovil během tohoto zápasu tolik směrnatých myšlenek a ukázal se ve svém úřadě tak rozšafným, svédomným a tak spravedlivým, že historie bude jej řaditi jednou mezi největší muže, kteří kdykoliv na stolei prezidentským zasedali. Od zahájení války svědomitě staral se o blaho svého národa — ehtl uchrániti jej před hrůzami války a před všemi jejími důsledky — nieměně ani v je-

máme, s pýchou těch, kdož ví, že uderila hodina, kdy Americe dostává se výsady, aby věnovala svoji krev a svoji sílu pro zásady, které daly jí zrození a štěstí a mír, jehož si tak vážila. Bůh pomozí jí, nemohla jednatí jinak."

Jaká silná slova promluvil prezident. Jak mocně a při tom výzvědně projevil nesobecké cíle, jež vedly národ tento do války. Tak jako kdysi Lincoln mluvil o obětech, přinesených, aby "vláda lidu, lidem a pro lid nesela s tohoto světa," tak Wilson mluví nyní o "zabezpečení světa pro demokracii", vyznačuje stejné velké a stejné krásné ideály, jaký vytýčen byl prezidentem mučedníkem ve chvílích podobné těžké zkoušky národa našeho.

"Nebylo pro nás jiného výběru," pravil prezident při vlajkové slavnosti dne 14. června, 1917. "Volili jsme jedinou možnou cestu. Běda těm, kdož státi budou v cestě velikému rozhodnutí, kdy každá zásada, již považovali jsme za nejdražší, má býti obhájena a učiněna bezpečnou pro spásu lidstva."

President Wilson osvědčil se schopným vůdcem národa v této velké chvíli a těší se neomezené důvěře doma, stejně jako v zahrani. Jako k velkému světlu obrací se k němu porobení národové evropští, jako ku své spáse obrací se k němu veškerá civilizace. Je představitelem velkého národa, jehož zdroje, vrženy jsouce na války válečného štěstí ve prospěch demokracie a spravedlnosti, musí přinéstí vítězství věci spravedlivé. President Wilson bude jistě jednou z čelných osobností při konečném jednání o mír.

Woodrow Wilson narodil se v roce 1856 v Staunton, Va., studoval historii a politické vědy na John Hopkins universitě a v roce 1890 stal se profesorem na Princeton-ské universitě. V roce 1902 zvolen byl prezidentem této university, napotom byl guvernérem státu New Jersey a v roce 1912 nominován byl demokratickou stranou za kandidáta pro úřad prezidenta Spojených Států. V listopadu téhož roku zvolen byl pozoruhodnou většinou a v roce 1916 — v předvečer vstupu Spojených

Sekretář pokladu, McAdoo.

Sekretář války, Baker.

Sekretář loďstva, Daniels.